

DE SVORESE RIDDERORDE

In de maand april jl. is een lid van onze dialectgroep t.w. mevr. Adrie Nieuwland–Groeneveld jarig geweest. Op haar verjaardag, gehouden in zaal Lommerijk te Rotterdam, is onderstaande voordracht gedaan door haar drie hartsvriendinnen, uiteraard in 'svores' dialect:

Ik bin Jannetje van Hellevoetslus
in Plûntje staet hier neffe,
ze is m'n paer jaer ouwere zus,
hoe heb ik 't toch zoa kenne treffe !

In, dat hadde jullie nie gedocht,
ik bin in Brielle groat gebrocht.

Hier staen drie vrullies dus te kik,
die 't hier rustig durve waege,
om in 't deftige Lommerik,
de Svorese krullemust te draege.

Het is toch fríd m'n beste Aedrie,
dat joo as naezaet van de
Groenevelde,
gîn must meer draegt en 'n keuteprie,
gîn borstrok in gîn mustespelde.

In dit is nog vûl goedkaoper oek,
dat is nou toch 't gekke !
Je hebt oek nooit meer dat gezoek
van wat je nou 's an mot trekke.
Dat jurkie staet joo aordig, wees gerust
daer zel ik in 't gehîl niks van zegge,
maer mit gouwe krulle in 'n kante must
ken je 't manvolk nog méér in de lure
legge.

Maer Plûn, dat is toch dommepraet
want tegenwoordig binne 't raore tije !
D'r is in de stad vûl vreemd volk op
straet
die zoa d'r hand in je tassie laete glije.

In weg, je beurs mit zunnig gespaerde
cente,
'n drûn kekke oek nog krigge voor je kop
De krulle pakke ze zeker, de vulle
vente
die grippe ze nooit in joo zit mit de
strop !

Nou, dan gae ik 's over op 'n andere
toer,
we binne hier Aedrie, om joo te laove
in te prizze.
Joo hou nie van gezever in
geouwehoer,
maer zel ons altoas op de goeie dinge
wizze.

In die binne d'r zat, om d'r 's in te
noeme
geniete van 'n nûtje in 'n lekker mael.
In dan wil ik Aedrie nou oek 's roeme
voor het vertelle van mîinig mooi
verhael.
Jae, van 't bejaerdetochie naer de stad
toen de ouwe vrouw Stans het zoa
aekelig had.
Ze werd maer nie werm van d'r bakkie
thee,
was 'r soms gîn rut ut in dat cafe ?

In wie kwam op de wurf in vond
niemand tus !
De gringel op de deur en toch herrie in
hus ?

Jae, in dan d'r groate kennis van 't dialect.
Zou d'r wel iemand hier anwezig weze,
die net zoa goed as Aedrie is gebekt
in net zoa vlot fonetisch schrift ken leze

Ze heit 'n geheuge as 'n izzere pot
in weet alles van in onbruk gerochte
woorde.
Wie weet nog wat 'n flors is, 'n fijtedael
of klot?
In wie zegt nog: "ik hou van kreene
boorde?"
Wie langt 'r saevens nog 'n schuttel ut
de kast,
in zet die op 't tafelzeil as ze broad
gaet ete.
In wie vindt 't daernae nie netjes in
gepast,
om de vulle boel op de rechtbank te
vergete?
Ni, de zaak most ri weze voor de
nacht,
'n waerme kruk alvast in 't kouwe nist
gebracht,
gringels op de deur, de kachel laeg, de
poes d'r ut gezet,
nog eve 'n borretje pap in dan mit
sokke an naer bed.

Zoa ging 't vroeger in Aedrie weet
daer alles van,
daerom is ze oek in de dialectgroep
terecht gekomme.
Al jaere gaet ze iedere maend
daerheen, as 't effe kan,
om met mekaor streekwoorde ut te
spreke in op te somme.

Zoa'n mens mit zoavul pit in cultureel
gevoel
die mot toch 's 'n keer 'n prissie
krigge!
'n Lintje of 'n medalje is wat ik bedoel,
hebbe ze op 't gemintehus niks in 'n
laetje ligge?

Want daelek verjaert de keunegin in
iedere keer
daelt dan 'n lintjesrege op de mensheid
neer.

Ik heb 't gevraegd, maer ze gaeve daer
nie tus.
Ze zeeje: "Dan mot je in de polletiek
druk bezig weze,
of in de kerk, of altid op stap mit 'n
collectebus."
Nou, dan wil ik jullie wel duddelek
zegge bij deze:
"Het is altoas in iwig 't zelfde lied.
Wie de haever verdiene, die krigge ze
niet."

Die haoge Here hebbe ons altid vul
gekost,
ze verdiene geld as waeter, zoa as we
alle wete,
in binne mit de duurste klere in hoeie
utgedost,
in ze ete kaviaer, of hoe dat spul mag
hete,
in hebbe 'n groate auto, 'n diere vrouw
in 'n paleis,
in zijn nooit 's tus in altid maer op reis
Ze hebbe nooit gedocht, d'r mot oek 'n
lintje bij,
in wie het echt verdient, die laope ze
voorbij!

Toen binne Plûn in ik langs de huzze
weze vraege
vanof de Tichelerij, in 't durp, tot de
Hevering an toe,
of iederin vuf kopere cente bij wou
draege
nou dat was voor ons vrullies nog 'n hil
gedoe.
Toch heit iederin vlot z'n cente
neergeteld
omdat 't was voor Aedrie Nieuwland-
Groeneveld.

Gin groatere eer ken 't voor 'n mens
toch weze,
dan zoa dūr Svorenaers te worde
geëerd !
Op deze dag, zoa fistelek in uitgeleze,
wor joo straks dūr iederin gefillesteerd.
We binne groas op joo, Aedrie
Groeneveld
in we hebbe 't oek an de keunegin
verteld !

In we kochte van de opgehaelde cente
van platzakke, ouwe, aedelijke vente,
'n mooie titel in 'n in mekaor gezakt
kesteel
in oek nog 'n sjerp mit 'n glimmend
groat jeweel.
't Groen in wit zijn ons aller idee
't binne de kleure van O.V.V.

Leentje, gae joo die doas 's effe lange,

dan ken ik Aedrie mit 't ereteke
behange.
Graefelege vrouwe, draeg 't mit ere op
deze dag,
't is onze wens, dat 't nog dikkels
gebeure mag
In hier, nog 'n mandje mit lekkernij,
d'r zit van alles in nog wat bij.
't Is lekker spul van 't Svorese land,
wat verborge zit in deze mand.

-
Eitjes van de hussies ut 't dun.
Jam van vruchte ut de tun.
Paesebroad mit vûl saffraen.
In 'n nûtje voor 't slaepe gaen.
Brokke voor 'n zoete mond.
Onder 'n zaddoek van boerebont.
Aedrie, meid, nog vûle goeie jaere:
"We gaen ons nou bij de gaste
schaere."

Toelichting op enkele dialectwoordjes t w.

In =	en
Frid =	het is erg
Wurf =	erf
keuteprie =	verbastering van "queue de Paris" , de damesmode anno 1880
nûtje =	neutje - lekker borreltje
flors =	scheut bv. melk of water
fijtedael =	gekonfijte dadel - in suiker ingelegd
klot =	klodder
kreen =	schoon
rechtbank =	aanrecht
rî =	gereed, klaar

Gepubliceerd in het verenigingsblad Struinen van de Historische Vereniging Westelijk Voorne in het jaar 2000 nr. 2. Blz. 45 e.v.